

Briļļu Lauņība

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 38 (2676)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 29. martā

Maksā
2 kap.

Tavs sabiedriskais pienākums

Laikam neviens no rādītājiem, kas attiecas uz mūsu valsts iedzīvotāju plašo interešu loku, tik ātri nemainās, nepieaug kā skaitlis, kuram jāraksturo mūsu strādnieku, zemnieku un inteliģences līdzdalība sabiedriskajā darbā. Burtiski katru dienu arvien vairāk ļaužu piedalās sabiedriskā kārtā visdažādākajos pasākumos, kas saistīti ar valsts pārvaldi, sadzīves jautājumu kārtošānu, progresīvo ražošanas paņēmieni ieviešanu, partijas politisko un organizatorisko darbu. Tas arī saprotams. Taču dzīvojam valsti, kuras īstais un vienīgais saimnieks ir pati tauta.

Komunistiskās partijas programma, ko pirms apstiprināšanas PSKP XXII kongresā apsprieda un vienprātīgi atbalstīja visa tauta, izvirza uzdevumu panākt, lai algotais valsts aparāts arvien samazinātos, lai pārvaldes iemaņas apgūtu arvien plašākas masas, lai darbs valsts aparātā perspektīvā pārstātu būt par atsevišķu profesiju. Patiešām, sabiedrisko pienākumu izpilde lielam ļaužu pulkam jau kļuvusi par otru profesiju, otru nodarbošanos. Līdztekus vietējo padomju deputātiem, kas amatu arī izpilda bez kaut kādas materiālās atbildības, ikvienā ciemā, pilsētā šodien var saskatīt desmitiem, simtiem aktivistu, kas nerēķinās ar atpūtas stundām, ir gatavi darīt visu, lai pakalpotu tautas, sabiedrības un valsts kopējām interesēm. Lūk, darba diena Livānos beigusies, laiks iet uz mājām, bet pilsētas padomes izpildu komitejas telpās uz kārtējo sanākumi pulcējas rajona padomes ārstata tirdzniecības nodaļas aktīvistu... Patikami dzirdēt klātesošo sarunu, jo tajā kā spoguļi redzams padomju cilvēka cildenums, kas zina un apzinās, ka sabiedrības intereses ir mūsu bagātību un panākumu pamatu pamats, labākā kila arī ikviena personiskajai labklājībai.

Kolektīva spēks mūsu sociālistiskās iekārtas sabiedrības apstākļos briedina talantus, rada vislabvēlīgākos apstākļus izaugsmei un iniciatīvai. Ne visai sen Jēkabpils rajona Salas ciema skolotāji ierosināja atteikties no algota tautas nama vadītāja un šo kultūras iestādi vadīt sabiedriskā kārtā. Daudz kultūras jomā šajā, tāpat arī citos Jēkabpils un Krustpils rajonu ciemos jau paveikts. Tiesa, iespējas šī ziņā vēl ļoti lielas. Kāpēc gan Jēkabpili sabiedriskā kārtā nevarētu darboties kaut vai pilsētas veselības aizsardzības jeb Krustpils rajona padomē pastāvēt rūpniecības nodaļas? Var jau tagad teikt, ka štatus šīm nodaļām nenāktos grūti nokomplektēt.

Abos rajonos liels skaits komunistu, komjauniešu bez ikdienas partijas uzdevumiem veic arī visai darba ietilpīgus organizatoriskus pienākumus. Te runa ir arī par lielo propagandistu, lektoru, agitatoru armiju.

Bet vai vienmēr pienācīgi novērtējam aktivistu pūliņus. Cik tas arī divaini neizklausītos, bet ļoti reti vēl mēdzam atzīmēt ar Goda rakstiem un citādā ziņā sabiedriskā darba veicējus. Ne vienmēr pietiekoši nopietni sekojam, kā viņiem izdodas viens vai otrs pasākums. Ir taču tā, ka visgrūtāk tikt pāri tieši pirmajam šķērslim, ka tad visvairāk vajadzīgs padoms, biedriska palīdzība. Šī prasība adresējama visiem tiem, kas vada aktivistu darbu. Vislaunākais, kas visvairāk spēj kaitēt, ir vienaldzība. Iedomājieties, aktivists pūlējies, darījis visu iespējamo, kamēr uzde-

vumu sekmīgi veicis. Tiesa, tas ir liels morāls gandarījums, bet, kāda tev sajūta, ja par to pat nepainteresējas tas, kas uzdevumu devis. Tieši tāda vienaldzīga pieeja ir ļoti bīstama ikvienā sabiedriskā darba iecirknī.

Panākumi, bez šaubām, jebkurā nozarē atkarīgi no aktivistu kadriem, viņu pienākuma apziņas, prasmes, no instruktāžas un pārdomātas vadības. Nereti tomēr gadās, ka labi pārdomāti plāni izjūk, nepiepildās, jo dažu labu aktivistu noslogojam pāri viņa iespējām. Tas sevī iekļauja lauku apvidū. Sastopami biedri, kuriem uzticēti 4-5 pienākumi. Pamatoti rodas jautājums, kad var visu paveikt. Nenākas sevišķi pierādīt, ka tieši šis apstāklis nevis ceļ atbildības sajūtu, bet gan otrādi — steiga un lielais darba apjoms sekmē paviršību. Pārslodšana ar sabiedriskiem pienākumiem liecina, ka dažviet maz strādā, lai papildinātu aktivistu rindas, neiepast pietiekoši viņu spējas un iespējas.

Pareizi darītu tās partijas pirmorganizācijas, kas sistemātiski interesētos, kā ļaudis kolhozā, uzņēmumā, padomju saimniecībā vai iestādē pilda uzticētos sabiedriskos pienākumus. Tas ir ļoti svarīgi augstas pienākuma sajūtas, disciplīnas ieaudzīnāšanai. Panākumi šajā ziņā tad arī neizpaliks. Mums arvien labvēlīgākas iespējas vairāk kalpot sabiedrības interesēm arī ārpus sava tiešā darba laika. Saīsināta darba nedēļa, labāki dzīves un ražošanas apstākļi ir milzīgs, neatsverams atbalsts ikvienam aktivistam.

Jaunas sadzīves pakalpojumu darbnīcas

Otro nedēļu darbojas jaunatvērta frizētava Jāņukalna ciemā. Frizieru meistare b. Avotiņa apguvusi aroda kvalifikāciju Rīgas mācību kombinātā. Jaunajai frizētavei sagādāts viss nepieciešamais inventārs. Februārī ciemā sāka darboties arī apavu darbnīca.

Arī Vietalvas padomju saimniecībā kopš februāra darbojas jauna frizētava, tuvākajā laikā te paredzēts atvērt arī drēbnieku darbnīcu.

Lauku darbaļaužu sadzīves vajadzību apkalpošana uzlabojusies arī Jaunkalsnavā, kur atvērta frizētava un apavu darbnīca.

Visas šīs sadzīves pakalpojumu darbnīcas atvērusi Plaviņu patērtāju biedrība.

P. Poriņš

Reģistrēti deputātu kandidāti rajona padomes papildus vēlēšanām

Reģistrēti deputātu kandidāti Jēkabpils rajona darbaļaužu deputātu padomes papildus vēlēšanām —

8. Ābeļu vēlēšanu apgabalā partijas Jēkabpils rajona komitejas sekretārs LEONS GEIKINS un 37. Zalves vēlēšanu apgabalā Jēkabpils rajona padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks VLADIMIRS ČAUPJONOKS.

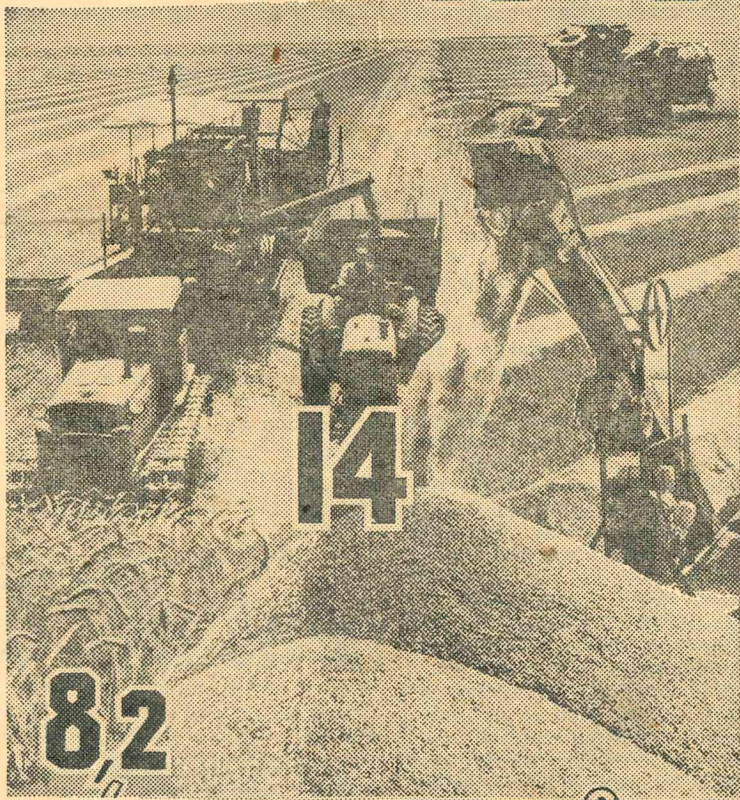
To nospraudis PSKP XXII kongress

Visas lauksaimniecības tālākās attīstības galvenais posms, lopkopības straujas augšupejas bāze ir paātrināta labības ražošanas palielināšana.
(No PSKP Programmas)

Graudu ražošanas pieaugums (miljardos pudu) no 1960. g.—1980. g.

GRAUDU ražošana
(miljardos pudu)

18-19

1960. g. 1970. g. 1980. g.

GALVENAIS CEĻS, KĀ ATTISTĪT LAUKSAIMNIECĪBU UN
APMIERINĀT MŪSU ZEMES PIEAUGOŠĀS VAJADZĪBAS PĒC
LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKCIJAS, IR VISPUSĒGA MEHANI-
ZĀCIJA UN KONSEKVENTA INTENSIFIKĀCIJA.

Cilvēki, kuriem darbs ir jaunrade

Livānu kūdras fabrikas izgudrotāji un racionalizatori gada laikā iesniedza virkni iekārtas, mehānismu un mašīnu uzlabošanas un papildināšanas priekšlikumu. 1961. gadā to ieviešana deva 14.000 rubļu līdzekļu ietaupījuma. Vecākā meistara b. Ancāna pusautomāts kūdras izolācijas plašu un segmentu ražošanai palīdzēja ievērojami celt ražīgumu un uzlaboja arī darba drošību. Labi pazīstami racionalizatori ir virpotājs Pēteris Staris, mehanizators Artūrs Caics un citi. Pašlaik uzņēmuma racionalizatoru un novatoru pulkā ir 24 strādnieki, mehanizatori, meistari.

Attēlā: mehanizators Artūrs Caics saviem racionalizācijas priekšlikumiem ierosmi smeļas darbā. Fotoobjektīvs viņu uztvēris, remontējot traktoru ar iekrāvēju. Un, kas zina, varbūt arī šoreiz viņš jau atradis vietu, kur pielikt savu izgudrotāja un racionalizatora izdomu.

D. Slikšana teksts un foto

Nostiprinās brālīgo tautu draudzība

LATVIJA ATKLĀTA KAZAHIJAS
PSR KULTŪRAS NEDĒĻA

P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes lielo aulu sestdien rotāja PSRS, Kazahijas PSR un Latvijas PSR valsts karogi. Tur pulcējās Rīgas rūpniecības uzņēmumu, transporta un celtniecības organizāciju novatori, zinātnes un kultūras darbinieki, partijas, padomju un komjaunatnes darbinieki. Savinojoša bija viņu tikšanās ar brālīgās kazahu tautas pārstāvjiem, kas ieradusies Rīgā sakarā ar Kazahijas PSR kultūras nedēļu.

Prezidijā vietas ieņēma Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs J. Kalnberziņš, Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas sekretāri M. Gribkova, A. Voss, V. Lejiņš un P. Strautmanis, partijas Rīgas pilsētas komitejas pirmais sekretārs V. Azāns, Latvijas LKJS Centrālās Komitejas pirmais sekretārs A. Zitmanis, republikas kultūras ministrs V. Kaupužs, kazahu kultūras darbinieku delegācijas vadītājs Kazahijas PSR kultūras ministra vietnieks Musa Dniševs, PSRS Tautas māksliniece Roza Džamanova, Kazahijas PSR Tautas māksliniece Bibigula Tulegenova un Kazahijas PSR Tautas mākslinieks Garifulla Kurmangalijevs, dzejnieks Amanžols Samkenovs un citi.

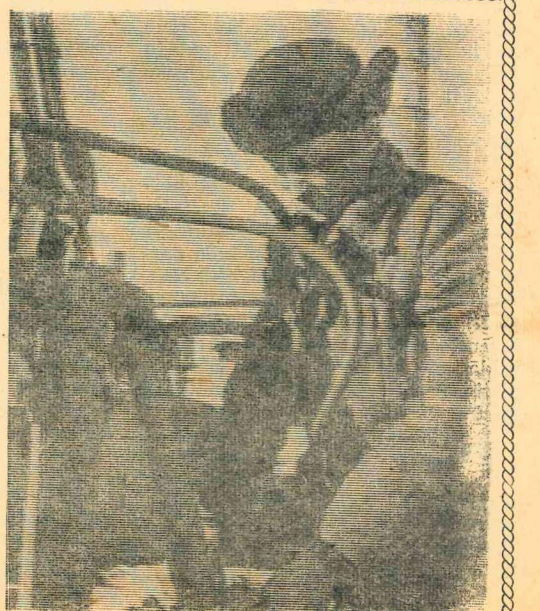
Kazahijas PSR kultūras nedēļai veltīto sarīkojumu atklāja republikas Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks V. Krūmiņš.

Ar lielu atsaucību klātesošie uzņēma Kazahijas PSR kultūras ministra vietnieka Musas Dniševa runu.

Pēc svinīgās daļas notika plašs koncerts.

Savinojoša un neaizmirstama bija šī rīdzinieku pirmā tikšanās ar Kazahijas PSR kultūras nedēļas dalībniekiem.

(LTA)

Ir lieliem darbiem šodien kājas autas

(No LĻKJS Jēkabpils RK III plēnuma)

Zāle pilna jauniešu — rajona komitejas plēnuma locekļi, kolhozu un iestāžu komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāri, skolu vecākie pionieri vadītāji. Visi sanākuši kopā pārrunāt par to, kā izpildīt partijas CK marta plēnuma atbildīgos uzdevumus lauksaimniecības jomā.

Republikas komjaunatnes organizācijas XIV kongress jauniešiem izvirzījis triecienuzdevumu augstu cukurbiešu, kukurūzas un pākšaugu ražu izaudzēšanā. Par to, ka Jēkabpils rajona komjaunieši un jaunieši ir atsaucīgi partijas aicinājumiem, rāda kaut vai daži piemēri no pērnā gada pieredzes. Tagad ne vien mūsu rajonā, bet visā republikā pazīst Dignājas kolhoza jaunā mehanizatora M. Greisela vārdu. Par pieliktajām pūlēm 750 cmt kukurūzas zaļās masas izaudzēšanā no hektāra 75 ha platībā viņi minēja arī LKP CK pirmais sekretārs b. Pelše savā runā PSKP CK marta plēnumā. Un b. Greisels nav vienīgais, kas deva savu ieguldījumu augstas kukurūzas ražas izaudzēšanā.

Šajā gadā ar kukurūzu rajonā apsēs 4020 ha, no tiem 2750 ha audzēs ar komjauniešu un jauniešu spēkiem vien. Par ražu skaidrs — ne mazāk par 500 cmt no ha. «Par kukurūzu mums vairs nav jāgūt, tā pati par sevi ir ļoti paātrinājusi un ieņemusi stingru, paliekošu vietu mūsu laukos,» savā referātā teica komjaunatnes rajona komitejas sekretārs R. Eglītis. Tagad lauku karalienei piedrošojas cukurbietes un pākšaugi, jo bez šī trijējuga nevar izpildīt lielos partijas CK marta plēnuma lēmumus. Tāpēc galvenais pasākums komjaunatnes uzdevums — nopietni sagatavoties šo kultūru audzēšanai. Jēkabpils rajona jaunieši uzņemusies šefību par visiem rušināmaugiem. Konkrēti — audzēs 1000 ha cukurbiešu, lai iegūtu ne mazāk par 200 cmt no ha, 405 ha pupu ar 20—30 cmt ražu. Šis saistības prasīs visu spēku sasprindzinātību kā no skolu, tā kolhozu un pilsētu jauniešiem. Sajā sakarībā b. Eglītis izteica pamatotos pārmērumus Sunākstes, Viesītes, Jaunjelgavas un vēl dažu septiņgadīgo skolu kolektīviem, kuri nav apsvēruši visas savas iespējas un apņēmības izrādīt kolhozus tikai 0,01—0,02 ha katrs audzēknis. Ja katrs 5.—10. klases skolēns vasaras brīva laikā izrādītu vismaz 0,10 ha cukurbiešu, tad kopējā platība pa rajona skolām sastādītu nevis 90 ha, kā tagad, bet gan 247 ha.

Labi rušināmaugu audzēšanai gatavojas kolhoza «Draudzība», kur jau skaidrs, kā un kas kops šīs kultūras, katrs jauniešs uzņemties personiskās saistības. Tā jābūt katrā saimniecībā.

Lūk, kolhoza «Rekords» komjauniešu sekretāre V. Guda stāstīja par to, kā viņu organizācijas visi 12 biedri katrs kops 0,2—0,3 ha cukurbiešu, rosīgi gatavojas pavasara sējai. Viesītes kolhoza organizē 3 komjauniešu un jauniešu posmus kukurūzas mehanizētai apstrādei. Arī pārējās rušināmkultūras būs jauniešu pārziņā.

Jaunjelgavas vidusskolas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs J. Baranovskis savā runā atzīmēja, ka viņu skola Sērenes kolhoza audzēs 10 ha cukurbiešu un cīnīsies par 200—250 cmt lielu ražu no hektāra. «Mūsu 8.—11. klašu audzēkņi jau apguvuši cukurbiešu audzēšanas agrotehniku, citi ar to pašreiz vēl iepazīstas,» teica b. Baranovskis.

Patikami bija klausīties Dignājas kolhoza komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāres A. Bartoševičas vārdos. Var just, ka jaunieši arī šogad negrib pazaudēt labo darba slavu. Komjaunieši bb. Klišāns, Punovskis un Grinbergs mehanizēti apkops apmēram 340 ha rušināmkultūru. Pūnas te iesēs talku veidā paši jaunieši. Katrs komjauniešs uzņemties savas personiskās saistības cukurbiešu kopšanā.

PSKP Centrālās Komitejas marta plēnuma dienās Jēkabpils rajona komjaunatnes organizācija ziņoja PSKP Centrālajai Komitejai, ka rajona sešu vidusskolu abiturienti pēc mācību gada noslēguma dosies strādāt uz

kolhoziem un padomju saimniecībām. LKP rajona komitejas pirmais sekretārs b. Kaļāns komjauniešiem nodeva PSKP CK un b. N. Hruščova apsveikumu sakarā ar mūsu jauniešu patriotisko iniciatīvu. Šogad 156 spēcīgi, dzīvespriecīgi jaunieši ieradīsies rajona saimniecībās. Bet vai ar to pietiek? Vēl liela vajadzība laukos pēc lauksaimniecības speciālistiem, kuru ne mazums arī vienā otrā uzņēmumā vai iestādē.

Pirms dažām dienām rajona komitejā ienāca komjauniešs Ivars Pilāns. Kādreiz beidzis lauksaimniecības tehnikumu, tomēr šos gadus nav strādājis savā specialitātē. Tagad, atsaucoties partijas aicinājumam, Ivars savā lūgumā rakstīja: «**LUDZAM NOSŪTĪT MŪSU KOMJAUNIEŠU ĢIMENĪ AR KOMJAUNATNES CELAZĪMI DARBĀ KOLHOZA VAI PADOMJU SAIMNIECĪBAS LOPKOPIBAS FERMĀ. GRIBAM BŪT KOMUNISMA CELĀJU PIRMAJĀS RINDĀS.**»

Ivars un Jaņa Pilāni.

Viņu lūgums apmierināts. Ivars jau strādā Viesītes kolhoza lopu fermā «Kulķes». Pēc mācību pabeigšanas vakarskolā arī astoņi Jēkabpils pilsētas izpildkomitejas komjaunieši izteikuši vēlēšanos strādāt kolhozu fermās un tīrumos. Pirmās bezdelīgas ir, bet to pulkam jāaug lielākam.

Triecienuzdevums skaidrs. VĻKJS XIV kongress jā sagaida ar dāsnām vēlmēm, priekšzīmīgi sagatavojušies pavasarim. Tāpēc, jaunieši, pie darba!

R. Birze

Kolhoznieki jautā un ierosina

— Biedri kolhoznieki! Ciemā bibliotēka rīko jautājumu un atbilžu vakaru. Lūdzam iesniegt jautājumus. Uz tiem izsmelošas atbildes sniegs attiecīgo nozaru speciālisti, kolhoza vadošie darbinieki.

Vienā no vietējā radiomezglā pārraidēm par šo pasākumu diktators informēja Lēņina kolhoza biedrus, Sāvienas ciema laudis.

Jautājumu bija daudz. Kolhozniekus interesēja starptautiskais stāvoklis. Citi gribēja uzzināt, kāpēc lauku veikālā nevar iegādāties preces uz nomaksu. Bērnu vecāki jautāja, kādas iespējas organizēt ārpusklasses nodarbibas klavieru un akordeona spēlē, vai pie ciema tautas nama nevar izveidot deju un baletpulciņus. Citus interesēja dažādi kolhoza dzīves, sadzīves un citi jautājumi.

Jautājumu un atbilžu vakarā sapulcējās kups interesentu pulks. Ar lielu interesi kolhoznieki noklausījās atbildes. Izsmelošus pakskaidrojumus sniedza Lēņina kolhoza priekšsēdētājs b. Eglītis, vietējā veikala veikalvedis b. Krīgers un citi.

Vakara dalībnieki savukārt ierosināja ciema padomes izpildu komitejai parīpēt, lai Sāvienas autobusu pieturā izbūvētu paviljonu, pasteidzinātu sadzīves pakalpojumu darbnīcas atvēršanu. Kolhoznieki izvirzīja pretenziju Lēņina

MUMS DZIESMA PALĪDZ GAN STRĀDĀT, GAN DZĪVOT...

Attēlā: dzied kultūras nama jauktais koris.

V. Beleviča foto

Apritējis liels laiks, un jēkabpilieši vairs isti labi pat neatcerējās, kad rajona kultūras nama koris bija sniedzis pēdējo koncertu. Tādēļ jo lielāka interese dziesmu draugiem dzirdēt, kas pēc diezgan ilgās klusēšanas tiks pasniegts pagājušā sestdienā.

Gliers «Pie komunisma virsotnēm» — ar šo dziesmu koncertu

atkļāj. Tai seko Aldona Kalniņa, Valtera Kaminska, Induļa Kalniņa, Mārģera Zariņa un citu padomju komponistu dziesmas. Ar jaunu dziesmu priekšnesumu — šāks, skanīgāks. Gaviļējoši izskan viru solo dziesma «Druva mēla zelta vilni»... «Sārta saule, zaļa zeme, rasa ziedu vainagā» — tāds liels skaistums paveras skatītājam, kas uzkāpis kalnā pašā rita agrumā. Un koris, izpildot M. Zariņa «Kalnā kāpu lūkoties», šo skaistumu lieliski prot atdot klausītājam. Koncerta otro daļu galvenā kārtā sastāda tautas dziesmas. Katrai no tām sava nokrāsa, savs raksturs, un tā arī tās atveido koris.

Kaut arī klausītāju nav sevišķi daudz, tomēr ik dziesmu viņi novērtē atsaucīgi.

Patika koncertā arī Ciemaldas Lūkinas vadītā ansamblja priekšne-

sumi. Tāpat patikams pārsteigums bija solistu C. Lūkinas un F. Sokolovska sniegumi. Koncerts visumā liecināja par rūpīgu darbu, tajā no sākuma līdz beigām viņās cauri dziesmas kultūra, precizitāte, kas, bez šaubām, atstāja lielu iespaidu uz klausītājiem. Lai tādu sarīkojumu mūsu kultūras namā būtu daudz vairāk.

Un beidzot, tomēr gribējās redzēt un dzirdēt uz kultūras nama skatuves daudz lielāku kori. Te vēl neatlaidīgāk jāaicina talkā sabiedrība, dziesmu draugi, lai visi kopīgiem spēkiem kora kultūru celtu jo augstākā līmenī. Korim un tā diriģentam Jānim Valdēnam būtu jāpadomā arī vairāk par repertuāra izvēli.

Atliek tikai novēlēt Jēkabpils dziesmu draugiem labas sekmes turpmāk!

E. Valters

PARUNĀSIM PAR AUDZINĀŠANAS TEMĀM

Rosīga vecāku komiteja

Saikni starp mūsu skolu un vecākiem jo stipru dara vecāku komitejas plašais un vispusīgais darbs. Meklējot pēc iespējas dažādas darba formas, vecāku komiteja cen-

šas, lai skolēni jau skolas solā tuvu iepazītos ar ražošanu, lai vecāki vairāk domātu par savu bērnu audzināšanu un izraisītu viņos aktīvu interesi par praktisko darbu.

Mācību gada sākumā vecāku komiteja apsprieda un pieņēma perspektīvo darbības plānu, pēc kura visu gadu vadās četras vecāku komitejas komisijas — pedagoģiskās propagandas, mācību un audzināšanas, kultūras, kā arī saimnieciskās pasākumu. Ar lielu atbildības sajūtu strādā bb. Lācis, Kapteine, Kļaviņa, Kristovska, Tumaļeviča, Stikāns, Ļovāns un citi komitejas locekļi un vecāki.

Lieli interesi vecākos radījušas konferences par grāmatām, kas skar audzināšanas jautājumus. Esam apsprieduši A. Makarenko «Grāmatu vecākiem», A. Upiša romānu «Smaidošā lapa» un citus daiļdarbus. Ievadītas arī sarunas ar republikas Rakstnieku savienību, un aprīlī mēs gaidām pie sevis ciemos iemīļotos vārda māksliniekus.

Mācību un audzināšanas komisija veic nopietnu darbu, lai visi skolas vecumā esošie bērni mācītos. Lai palīdzētu iepazīstināt skolēnus ar savu dzimto pilsētu, vecāku komitejas locekļi aktīvi piedalās materiālu vākšanā par Līvāniem agrāk un tagad.

Bērnu vecāki ir aktīvi pašdarbnieki. Viņi sagatavojuši jau vairākas izrādes un pašlaik skolotāja b. Zieda vadībā iestudē R. Blaumaņa lugu «Zagli». Par sarīkojumu savāktajiem līdzekļiem iegādāti tautas tērpi audzēkņu deju ansamblim un trauki izlaidumu sarīkojumiem. Vecāku komiteja organizējusi pedagoģisku lektoriiju.

V. Timma,

Līvānu I. vidusskolas vecāku komitejas sekretāre

Te izpaužas padomju valsts gādība

Strādāju Krustpils rūpniecības kombināta Gostiņu stikla taras cehā. Nesen cietu nelaimes gadījumā. Saskaņā ar padomju likumiem saņēmu paredzēto slimības pabalstu, bez tam vēl prāvu summu — 200 rubļus no valsts apdrošināšanas inspekcijas, jo biju apdrošinājusi dzīvību pret nelaimes gadījumiem.

Ar patecību tagad atceros apdrošināšanas inspektora ieteikumu apdrošināt dzīvību pret nelaimes gadījumiem. Iesaku to darīt visiem. Arī tā ir sava veida valsts palīdzība un atbalsts pilsoņiem, kas cietuši negadījumos. Mani saņemtais apdrošināšanas pabalsts iepriecināja divkārtīgi. To saņēmu tieši Starptautiskajā sieviešu dienā.

N. Morozova,

Gostiņu stikla taras ceha strādniece

Pilsētas labiekārtošanai

Pēc ūdenstornja uzcelšanas Jēkabpilī sākās ūdensvada tīkla ierīkošana. Šogad darbs turpināsies. Ūdensvada pirmās kārtas izbūve paredzēta pa Brīvības ielu posmā no Zemgales līdz Akmeņu ielu krustojumiem. Lai uzlabotu dzeramā ūdens kvalitāti, speciāli uzceltajā atdzelzotajā uzstādīta nepieciešamā iekārta. 1962. gadā ūdensvada izbūvei izlietos 30.000 rubļu.

Pilsētas sanitārā stāvokļa uzlabošanai kalpos kanalizācijas tīkls. Izstrādāts izbūves projekts un tāme Jēkabpils centralizētajam kanalizācijas tīklam. Pirmās kārtas izbūves vērtība pārsniedz 229.000 rubļu.

Šinī gadā par rajona patērētāju biedrību savienības līdzekļiem izstrādās kanalizācijas projektu pilsētas maizes ceptuvei un jauncelāmajam universālveikalam. Pēc šī posma izbūves to pieslēgs pilsētas centralizēta-

jam tīklam. Jau šogad Brīvības ielas ģimenes namu īpašnieki, saņemot atļaujas, varēs pieslēgt savus dzīvokļus ūdensvadam un kanalizācijas tīklam posmā no Jurija Gagarina līdz Zemgales ielu krustojumiem.

Turpināsies pilsētas pirts rekonstrukcija un paplašināšana. Šo darbu pabeigšanai piešķirti vairāk nekā 30.000 rubļu.

Visi šie pasākumi jau šogad un turpmākajos gados ievērojami uzlabos rajona centra iedzīvotāju labklājību, būs liels ieguldījums pilsētas labiekārtošanā.

J. Puriņš,

Jēkabpils rajona padomes izpildu komitejas vietējās saimniecības nodaļas vadītājs

Tehnika uz vagas nepievils

Dzirkstis met autoģena aparāts, dzied frēze un virpa — tas viss saplūst vienā skaņā. Saubū nav, ka tas notiek kādā mehāniskajā darbnīcā. Tiešām, Krustpils rajona Vietalvas padomju saimniecības tehnikas kalvē pašlaik visi strādā, piedurknes atrotījuši. Vairāki traktori jau atstājuši darbnīcu un ved uz laukiem organisko mēslojumu vai veic citus darbus. No plānā paredzētajiem 20 traktoriem astoņpadsmit jau darba kārtībā. Nobeigumam tuvojas arī piekabes, lauksaimniecības inventāra remonts.

— Visu vajadzīgo tehniku pavasara sējai

sagatavosim līdz marta beigām, — saka darbnīcas vadītājs J. Baumanis. Un viņš nosauc arī centīgāko darba darītāju vārdus. Piemēram, V. Tarasevičs jau ziemas sākumā salaboja savu rīceņtraktoru MTZ-5, ar ko tagad ved kūdru uz laukiem. Šajā gadā mehāniskās darbnīcas kolektīvs gandrīz pārgājis uz mezglu metodi savā remontdarbā. Labi strādā J. Dombrovskis, virpotāja V. Ančevska, kalēji V. Krivāns, J. Stepāns, atslēdznieks P. Zariņš, J. Gargurns un vēl citi. Visi viņi jau tagad pirms atbildīgā darba celiena kaldina pānakumus. Tieši no viņu pieejas tehnikas

sagatavošanai un izmantošanai būs liela mērā atkarīga šī pavasara sējas gaita, tā tad arī septiņgades ceturta gada raža. Un tas liek vīriem eļļainos darba tērpos strādāt, neskatoties pulksteni. Plašais tehnikas parks padomju saimniecībā šogad vēl papildinājies. Iegādātas divas kukurūzas sējmašīnas SKGN-4, lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas eksperimentālais mehāniskais traktora iekrāvējs «Belarusj». Darbus ātrāk paveikt palīdzēs arī trīs kūtmēslu izkūlētāji un traktora pusuzkarināmā plaukmašīna — smalcinātājs. Mūsu korespondentu punkts Vietalvā

KONTROLĒJAM PIRMRINDNIEKU PIEREDZES IEVIEŠANU

Ar runāšanu vien nepietiek

Nevarētu teikt, ka lauksaimniecības arteli «Arājs» vārds «pirmrindnieki» būtu maz dzirdēts. Kolhozā ir savas bākas, kā slaucējas L. Polāne, I. Grāviņa, kuras no katras govīs pērn ieguva 3336 un 3056 kg piena. Tomēr no 17 slaucējām tikai divas pieņēma pārsniegušas trīs tūkstošu līniju. Vairākas lopkopes, kā J. Bobrovska, V. Tišuka un vēl viena otra neizslauca pat divus tūkstošus litru.

Kāpēc tādi kontrasti? Varbūt barība sliktāka, govīs mazproduktīvas? Ar barību nav ko līlēt — savāktā rupjā un skābarība neapmierina vajadzības, dažās grupās, sevišķi pērn, gadijās pa ālavai, tās ilgi stāvēja ciet. Un tomēr arī bez šiem daļēji attaisnojošiem iemesliem pārējās lopkopes varēja tuvojies pirmrindnieku līmenim. Pareizi saka Lijas Polānes māte — Zelma Polāne, kas pašreiz meitas vietā slauc govīs: «Ja katrā grupā no gotiņas iegūtu nevis vidēji 1219 kg

kā pērn saimniecībā, bet vismaz 3000 kg, cik tad piena tonnu nāktu klāt». Tā, tiešām, milzīga rezerve! Nav jāsaubās, ka tad 1961. gadā no lopkopības būtu iegūti nevis 82.533 rbļ., bet plānotie turpat 104 tūkstoši un pat vairāk. Papildus no govīm būtu sarāzotas vismaz 150 t piena. Ja būtu...

Un šajā sakarībā nevar nerunāt par jaunāko zinātnes atziņu, pirmrindnieku pieredzes ieviešanu. Tieša, darīts šis tas jau ir. L. Polānes un I. Grāviņas darba pieredze aprakstīta sienas avīzē, speciālā izdevumā, kas atrodas bibliotēkā pie sienas, par to runājusi arī lopkopju sanāksmēs zootehnikā b. Grinberga. Diemžēl, vārdiem tukša skaņa, ja necinās par to iedarbību un labāko darba darītāju metožu ieviešanu dzīvē.

Lūk, piemēram, Z. Polāne un I. Grāviņa arī šogad soļo pirmajās rindās, bet vai visas slaucējas zina, ka čaklās lopkopes silda ūdeni un ar to aplē arī āboliņa atbīras, dažreiz pelavas, ko govīs ēd tāpat kā saknes, skābarību un rupjo barību? Varbūt tas sīkums? Un tomēr ne gluži. Piena izslaukumi te 7—8 kg no govīs dienā, bet dažās fermās, kā «Rimšānos», kur strādā bb. Vjateri, trešās brigādes novietnē «Treses» no govīs slauc krietni mazāk. Protams, āboliņa atbīras nav izšķirošais bb. Polānes un Grāviņas, tāpat Ozoliņas panākumus. Šīs lopkopes audzēja pālielus piefermas laucīņus, visu ziemeļu izbaro saknes. Istai darba mīlestībai un rūpēm, kas izpaužas kaut vai minētajā piemērā, ir ne maza nozīme. Tomēr daudzās lopkopēs nezina, kā pašlaik strādā saimniecības bākas, ka būtu lietderīgi izbarot skuju barību ziemā, izlaist lopus pastaigāties ārā.

Kam gan citam, ja ne lopkopības speciālistiem, kuru saimniecībā ir diezgan daudz — kā zootehnikā, fermas pārziņē, kontrolasistente, veterinarfeldšere, siklopu fermeris, mākslīgās apseklšanas tehniķis, popularizēt pirmrindnieku pieredzi, panākt tās ieviešanu. Nav divu do-

mu, ja arī kāds no šiem darbiniekiem pārietu strādāt tieši fermā, labuma būtu vairāk, jo slaucēju vai citu nozaru darbinieku saimniecībā ļoti vajag. Iespējams, ka tad viņi saprastu, ka mehāniskās slaukšanas aparātu iegāde un uzstādīšana lielā fermā vēl nedod tiesības runāt, ka govīs slauc mehānizēti. Tā tas iznācis novietnē «Sēpoti». Pagājušajā vasarā šajā fermā uzstādīja mehāniskās slaukšanas aparātus — vienu reizi parādīja, kā jārikojas, un punkts. Uz mehānizētās slaukšanas kursiem nosūtīja V. Upenieci, tomēr viņa no kolhoza aizgāja. Tāpēc līdz rudenim P. Bobrovska, H. Rakiša un J. Bobrovska mocījās ar 36 govju slaukšanu un beidzot aparātus noņēma un nelieto. Esot maz piena, grūti slaukt. Ja vismaz viena no šīm trim lopkopēm būtu apmācīta, kā nākas, rīkotos ar aparātiem, tad droši vien nenāktos minēt šo piemēru. Atbrīvotos 2 slaucējas citam darbam, varētu audzēt cukurbietes papildbarībai. Tagad zootehnikā runā par elektriskās slaukšanas ierīkošanu vēl divās fermās, bet par to, kam isti uzdos šo atbildīgo pienākumu, ko apmācīs, vēl nav skaidrības.

Tikai ar kolhoza valdes un speciālistu nolaidību var izskaidrot arī to fakti, ka vismaz divi desmiti teļu no 2—4 mēnešiem atrodas pie slaucējām grupās, bet ne speciālā novietnē, kura otrā brigādē jau labu laiku stāv tukša. Skaidrs, ka galvenais iemesls te nav dziļais sniegss...

Šogad kolhozā «Arājs» krietni vien jākāpina piena ieguve uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes — jāiegūst 346,7 cmt. Tas nav liels rādītājs, salīdzinot ar mūsu republikas uzdevumiem piena ražošanā tuvākajos gados. Tomēr saistības var palikt uz papīra, ja saimniecībā būs tikai vientuļas bākas, nevēlīs vajadzīgo uzmanību lopkopības darbu mehānizācijai un kadru sagatavošanai.

M. Krūmiņa

Jēkabpils rajonā

Lauksaimniecības speciālistu istā vieta — ražošanā

Komunisma uzcelšana mūsu zemē nav iespējama bez vispusīgi attīstītas lauksaimniecības, kas bagātīgi apmierinātu iedzīvotāju vajadzības, dotu pietiekošu daudzumu izejvielas rūpniecībai. PSKP CK marta Plēnums izvirzīja padomju tautai plašu programmu lauksaimnieciskās ražošanas un tās vadīšanas tālākai uzlabošanai. Vadības pārkaršana prasa lielu skaitu lauksaimniecības speciālistu, ražošanas organizatoru. Kur ņemt šos speciālistus?

Ievērojams skaits agronomu, zootehniķu un citu lauksaimniecības speciālistu strādā rūpniecības uzņēmumos, iestādēs un organizācijās, kas nav saistītas ar lauksaimniecisko ražošanu. Prāvs šādu speciālistu pulks ir arī Krustpils rajonā. Arī šeit agronomi, zootehniķi, kontrolasistenti, veterinārie darbinieki sastopami

kabinetos un nevis lopkopības fermās vai kolhozu un padomju saimniecību tīrums.

Piemērs tālū nav jāmeklē. Krustpils cukura fabrikā vien ir vairāk nekā piecdesmit lauksaimniecības speciālistu, mehanizatoru. Tie ir agronomi, zootehniķi, mehāniķi, visu profesiju mehanizatori. Daudzi no viņiem beiguši Lauksaimniecības akadēmiju, institūtus, tehnikumus, lauksaimniecības skolas. Agronomi vien uzņēmumā ir septiņi. Tie ir galvenokārt agronodaļas darbinieki, pavisam pieci speciālisti. Viņu darba lauks — kantori, kaut gan cukurbietes audzē kolhozu un padomju saimniecību tīrums. Šie agronomi J. Drikāns, V. Zemītis, Dz. Maršalka, R. Salmanis, I. Polozjuks, zootehniķis V. Lapuha dzīvo kolhoza teritorijā, bet strādā fabrikā. Un ne tikai dzīvo,

bet arī bauda dažādas kolhoznieku priekšrocības, tomēr saimniecībai no šiem speciālistiem nekāda labuma nav.

Fabrikā ir ap četrdesmit mehanizatoru. Daudzi no viņiem varētu dot sabiedrībai un valstij lielāku labumu, ja strādātu tieši kolhozos un padomju saimniecībās, radītu materiālās vērtības — organizētu un vadītu cukurbiešu, kukurūzas, pupu un citu kultūru audzēšanu, panāktu lopkopības produkcijas ieguves kāpinājumu. Starp viņiem ir arī tādi biedri kā A. Bogdanovs un P. Smalāķis, kas pēc aroda ir traktoristi, bet strādā par krāvējiem.

Starpt šiem speciālistiem ir komunisti, komjaunieši, daudz jauniešu. Viņu pienākums — dedzīgi atsaukties partijas aicinājumam un doties darbā uz kolhoziem un

padomju saimniecībām.

— Ir lietderīgi aicināt doties darbā uz kolhoziem un padomju saimniecībām agronomus, zootehniķus, inženierus, mehanizatorus, kas strādā ar lauksaimniecību saistītās iestādēs, taču dara kancelejas darbu, — teica biedrs Hruščovs Plēnumā. Arī šie inženieri un agronomi jāaicina doties strādāt ražošanas sfērā.

Daudzi mūsu rajona uzņēmumi, tanī skaitā arī Krustpils cukura fabrika bez traucējumiem ražošanā var atbrīvot vairāku mūsu lauksaimniecības speciālistu un mehanizatoru darbā uz kolhoziem un padomju saimniecībām. Gribas izteikt pārliecību, ka šie speciālisti paši sapratīs savu pienākumu un dosies strādāt tur, kur viņi visvairāk vajadzīgi.

A. Gusļištis, Krustpils cukura fabrikas kadru inspektors

PIEREDZES APMAIŅAI

Audzēsīm cukurbietes bez roku darba

Ar lielu interesi Valmieras rajona Austrumu padomju saimniecības kolektīvs sekoja PSKP Centrālās Komitejas marta Plēnuma gaitai, un mēs patiesi esam iepriecināti, ka Plēnums vienprātīgi atbalstīja pareizo kursu — labāk izmantot zemi, sēt augstāzīgākas kultūras — kukurūzu, cukurbietes, pākšaugus. Mūsu saimniecības prakse pēdējos gados apliecina, ka kukurūza, cukurbietes un lopbarības pupas patiešām ir lopkopības strauja uzplaukuma pamats.

Pagājušajā gadā mēs audzējām 20 hektārus kukurūzes, 12 hektārus cukurbietes, pākšaugus. Pirms dzirdēt pesimistiskus spriedumus: cukurbietes prasot daudz darba spēka ravēšanā un retināšanā. Biju pārliecināts, ka šādiem spriedumiem nav pamata. Nolēmām cukurbietes tāpat kā kukurūzu uzticēt mehanizatoriem.

Tagad, kad pērn visā platībā gandrīz bez roku darba esam izaudzējuši vidēji uz 1 hektāru 205 centnerus kukurūzes, kam vēl jāpieskaita lieliskā zaļbarība rudenī — lapas, varam dalīties pieredzē, pastāstīt, kā mēs strādājām.

Vispirms mēs rūpējāmies par cukurbietēm paredzēto lauku nomēslošanu. Iepriekš nebijām plānojuši šo kultūru audzēt tik lielā platībā, tāpēc cukurbietēm kūtmēsli nebija izvesti jau iepriekšējā, 1960. gada rudenī, kā to prasa agrotehnika. Tos izvedām 1961. gada pavasarī, dodot katram hektāram 40 tonnu

kūtmēsli. Izvešanai izmantojām iekrāvējus, traktorus un mēslu ārdītājus, tā tad šo darbu veica tehnika.

Astoņus hektārus cukurbiešu iesējām rindsējā, 12 hektārus kvadrātos. To darijām tādēļ, lai pārbaudītu praksē labāko sējas veidu, kas dotu iespēju ar vismazāko darba spēka patēriņu izaudzēt visaugstāko ražu. Tā kā citu sējmašīnu mums nebija, izmantojām parastās rindu sējmašīnas, ieturot starp rindām 60 centimetru atstarpi. Tikko parādījās pirmie nezāļu asni, cukurbiešu sējumus noecējām ar vieglā tipa cikcā ecēšām. Pēc sēšām dienām cukurbiešu laukus ecējām otrreiz. Cukurbietes ātri sadīga, tāpēc trešo reizi ecēt vairs nevajadzēja. Turpmāk nezāles apkarojām ar rindstarpu kultivatoru, vispirms braucot ar kultivatoru rindu virzienā, pēc tam — perpendikulāri. Šādi kultivējot, izveidojām kvadrātus. Jāpiebilst, ka tā rīkotos bijām spiesti tikai tāpēc, ka mums nebija attiecīgu sējmašīnu.

Tālākā nezāļu apkarošana jau bija daudz vieglāka, jo kvadrātus varējām ērti apruņināt ar kultivatoriem. Kultivāciju izdarījām trīs reizes. Pirmajās divās reizēs iestrādājām augsni arī slāpekļa papildmēslojumu. Cukurbietes auga strauji un pārsēja nezāles.

Bet kā ar retināšanu? Kā jau minēju, mūsu rīcībā nebija piemērotu sējmašīnu, kas izsēj tikai pa vienai sēklai, tāpēc cukurbietes da-

ļēji bija jāretina ar rokām. Cukurbiešu retināšana mūsu saimniecībā tomēr prasīja vismaz divreiz mazāk darba spēka, nekā tad, ja cukurbietes būtu audzētas rindās. Mūsu prakse liecina, ka viens cilvēks dienā var izretināt 0,12 hektārus kvadrātos augošu cukurbiešu. Pieredze māca, ka katrā ligzdā jāatstāj tikai viena cukurbiete, jo tur, kur atstājam divus vai trīs augus, cukurbietes izauga sīkas, viens kvadrātmētrs deva mazāku kopražu.

Rudenī biešu ražu novācām ar kombainu «KZS-1». Tā ir ļoti laba mašīna.

Mūsu saimniecības mehanizatori bb. Caune un Āboltiņš cukurbietes ar kombainu novāca ne vien savā saimniecībā, bet devās talkā arī kaimiņu kolhoziem.

Šogad, istenojot PSKP Centrālās Komitejas marta Plēnuma lēmumus, mēs esam ieplānojuši ar cukurbietēm apsēt 52 hektārus. Šī vērtīgā kultūra aizņems 6,1 procentu aramzemes. Lauki jau izraudzīti, liela daļa no tiem arī nomēsloāti. Visu kukurūzes sēju, kopšanu un novākšanu atkal uzticēsim mehanizatoriem. Ar savu darbu viņi sagādās augstvērtīgu un lētu barību mūsu ganāmpulkam un dos iespēju kāpināt piena un gaļas ražošanu.

V. Kovaļevskis, Valmieras rajona Austrumu padomju saimniecības direktors

Pilnvērtīga lopbarība — veseli lopi un augsta produktivitāte

Lopkopības speciālistiem labi zināms, ka, piemēram, vidējas kvalitātes sienā karotina daudzumam jābūt 5—15 mg uz kg, labas kvalitātes sienā — 15—30 mg uz kg. Pietiekamā daudzumā lopiem jāsaņem arī minerālvielas, vitamīni, mikroelementi. Tikai pilnvērtīga lopbarība nodrošina lopu normālu attīstību, augstu produktivitāti.

Diemžēl, dažkārt kolhozu valdes un lopkopības speciālisti pietiekami nenovērtē šos faktorus, maz rūpējas, lai sagādātu augstvērtīgu un vispusīgu lopbarību. Šādas nesaimnieciskās rīcības rezultāti parasti ir lopu krišana.

Raksturīgs piemērs ir Krustpils rajona kolhozā «Uzvaras rīts». 1961. gadā šeit krita 135 sīvēni, tanī skaitā 87, kā parādīja laboratoriskā izmeklēšana, avitaminozes dēļ, tāpat bojā aizgāja 18 jēri.

Varēja sagaidīt, ka kolhoza valde, priekšsēdētājs b. Ziediņš, zootehniķis b. Treikovičs izdarīs nopietnus secinājumus un rūpēsies, lai šīnī gadā šāda neveiksme nepiemeklētu lopkopjus.

Tomēr lopbarības kvalitāte arī šīnī gadā zema, lopu slimošana turpinās, vairākkārt bijusi mājlopu krišana.

Kāpēc tas notiek, parāda lopbarības laboratoriskie izmeklējumi.

Pārbaudītajos sienu paraugos kalcijš ievērojami pārsniedz fosforu daudzumu. Šīnī gadījumā lopiem jāpiebaro minerālvielas, kas satur fosforu. Nepareizi rīkojas kolhoza «Uzvaras rīts» valde un speciālisti, kas neledzīlīgās lietās būtībā un no minerālviešām dzīvniekiem izbaro tikai kritu un vārāmo sāli. Krits, kā zināms, satur kalciju. To mājlopi saņem jau ar rupjo barību. Lopu organismā rodas liels fosfora iztrūkums, to vēl vairāk pastiprina kritā izbarošana

un sekas ir osteomalācija — kaulu slimības.

Tā vietā, lai pamatīgi iedziļinātos un izpētītu lopbarības kvalitatīvo sastāvu, kolhoza «Uzvaras rīts» priekšsēdētājs b. Ziediņš nepamatoti uzbrūk veterinārajiem darbiniekiem. Par to liecina šāds gadījums. «Maisu» jaunlopu novietnē sāka nikuļot teļi. Jaunlopu nikuļošanas cēlonis bija sliktā barība. Vienu no teļiem nokāva. Tā liecējos orgānus nosūtīja pārbaudei uz Krustpils veterināri bakterioloģisko laboratoriju. Izmeklēšanas dati parādīja, ka teļa aknās bija tikai 2,33 mg uz kg karotīna (A vitamīna provitamīns), bet normāli bija jābūt 59 mg uz kg.

Uzzinājis rezultātus, b. Ziediņš augstprātīgi atteica:

— Kas par niekiem! Dodiet tikai teļiem kaļķi, un visi būs veseli...

Tācu šāda «ārstniecība» var novest tikai pie lopu krišanas.

Pašlaik labs un plaši pieejams vitamīnu avots ir egļu un priežu skuju, daudz fosfora satur alksņu, apšu zari, bagāts fosfora avots ir kaulu milti, trikalcijs fosfāts.

Kolhoza «Uzvaras rīts» valdei rūpīgi jāiedziļinās lopbarības racionalā sastādīšanā, jāizdara nepieciešamie papildinājumi un labojumi, pretējā gadījumā saimniecības var rasties lieli zaudējumi lopu slimošanas un pat krišanas dēļ.

Līdzīgi gadījumi vērojami arī dažās citās saimniecībās. Tas liecina, ka tādām svarīgam pasākumam kā pilnvērtīga lopbarības racionalā sastādīšanai ne visur velta vajadzīgo uzmanību.

Sk. Daugste, Krustpils rajona Kalsnavas veterinārā iecirkņa veterinārā ārste

Viņi ceļo ēterā

Interesants un aizraujošs ir radioamatierisms. Tas palīdz apgūt tehniku, ieinterešē mācīties ģeografiju, vēsturi, veicina draudzības saišu no-

stiprināšanu starp valstīm un tautām. Jēkabpils rajonā kupls radioamatieru pulks ir Neretas ciematā. Te jau daudzus gadus darbojas radioamatie-

ru klubs. Šajā laikā jaunie radio entuziasti nodibinājuši sakarus ar vairāk nekā 2000 amatieriem no turpat 100 valstīm.

Attēlā: vieni no aktīvākajiem Neretas radioamatieru kluba dalībniekiem Andris Feldmanis un Andris Balodis ētera plašumos cenšas saklausīt un uztvert draugu balsis. Tā nemaz nav tik viegla lieta. Arī ēters kļuvis «bieži apdzīvots». Tomēr abi Andri jau ir pieredzējuši radisti un prot saklausīt radioamatieru signālus.

D. Slikšana foto

Pa Vidzemes augstieni

Marta sākumā mēs, Lauksaimniecības ministrijas tūristi, atvaļinājuma laikā veicām II grūtības kategorijas ziemas ieskautes pārgājieni uz slēpēm pa Vidzemes augstieni. Šķēršļoto posmu Veru (Igaunijas PSR) — Koknese noslēpām 10 dienās.

Pārgājiena laikā veicām arī sabiedriskus uzdevumus. Šķērsojot saimniecību laukus, mums bija izdevība novērot un salīdzināt, kā tās glabā lauksaimniecības inventāru.

Ko mēs redzējām Krustpils rajonā?

Kopsaimniecībā «Odziņa», kā redzējām, zina lauksaimniecības inventāra vērtību. Šeit mašīnas saimniecības centrā skaisti sarindo-

tas, pietiekoši saelļotas. Gumijas apriepojuma riteņi pacelti uz koka klucīšiem.

Par lauksaimniecības inventāra saglabāšanu rūpējas arī kopsaimniecībā «Selga». To šeit pēc iespējas cenšas novietot šķūņos un nojumēs, kā to redzējām pie Dārzniekiem jaunuzceltajā šķūnī un centrā uzceltajā nojumē.

Tiesi pretēju skatu redzējām Pļaviņu padomju saimniecībā. Pie Mežrijām dažādas lauksaimniecības mašīnas bez kaut kādas rūpības, rudenī atstātas, tagad atrodas zem biezas sniega segas, pat izkaptis plaujmašīnām nav izņemtas un tagad rūse uz nau.

L. Sporāne, grupas vadītāja

Laikus sagatavoties pavasara paliem

Martā ar bagātīgu sniega segu pārklājās gandrīz visa mūsu valsts teritorija. Daudz nokrišņu bija arī Latvijā. Pagaidām vēl kušanu aizkavē nakts sals, bet agrāk vai vēlāk pavasaris iekaros savas tiesības, un, sniegam intensīvi kūstot, Daugava var iziet no krastiem, nesot līdzī plūdu briesmas.

Pilsētas padomes izpildu komiteja cīņai ar plūdiem nodibināja ārkārtējo komisiju, kura jau sastādījusi pasākumu plānu ledus iešanas periodam.

Bistamie pilsētas rajoni plūdu laikā sadalīti 4 sektoros. Daugavas ūdens līmeņa paaugstināšanās gadījumā paredzēts evakuēt iedzīvotājus uz citām pilsētas daļām.

Pirmajā sektorā ietilpst ielas: Pļaviņu, Vārpu, Krasta no Nr. 1 līdz 9. Iedzīvotāju evakuācija notiks no Pļaviņu ielas uz lauksaimniecības tehnikuma telpām Padomju ielā Nr. 1, no Krasta un Vārpu ielas — uz fizikultūras zāli Padomju ielā Nr. 10. Lopus izvietos Padomju ielas Nr. 54 pagalmā.

Otrais sektors aptver ielas: Krasta no Nr. 9—Nr. 41, Filozofu, Ga-

garina līdz Brīvības ielai, Dambja, Brīvības no Nr. 132—Nr. 230. No šīm ēkām iedzīvotājus evakuēs uz Jēkabpils 2. vidusskolas telpām Komjaunatnes ielā Nr. 18 un Brīvības Nr. 157. Lopus pārvietos uz kolhoznieku nama pagalmu Padomju ielā Nr. 77.

Trešajā sektorā ietilpst ielas: Krasta no Nr. 41 līdz Nr. 48, Strūves, Dārza, Dārznieku, Raiņa, Majakovska no Nr. 2—Nr. 20. Iedzīvotāju evakuācija paredzēta uz Jēkabpils 1. vidusskolu Sarkanarmijas laukumā Nr. 3 un sporta zāli, lopu — uz kolhoznieku nama pagalmu Padomju ielā Nr. 77.

Ceturtais sektors aptver ielas: Krasta no Nr. 48—Nr. 65, Gulbjū, Robežu, Ūdens, Liko, Salas, Sudmalu un Majakovska no Nr. 20 līdz galam. Iedzīvotāju evakuācija notiks uz pionieru nama zāli. Lopus pārvietos uz kolhoznieku nama pagalmu Padomju ielā Nr. 77.

Pēc hidrometeoroloģiskā dienesta iepriekšējiem datiem, ūdens līmeņa celšanās un ledus kustība pa Daugavu paredzama aprīļa pirmās dekādes beigās.

Pilsētas padomes izpildu komiteja un komisija uzskaitīja laivas. To īpašnieku pienākums uzskatīt sevi par mobilizētiem palu laikā. Pilsoņiem, dzīvojošiem bistamajos sektoros, jau tagad jābūt gataviem gīmenes, īpašuma, lopu un produktu evakuācijai uz vietām, kas norādītas plānā, nenogaidot pēdējās dienas. Labāk savlaicīgi sagatavoties, lai evakuācijas brīdī nerastos grūtības, jo ūdens līmeņa celšanās lielākoties notiek nakts laikā.

Bistamajos rajonos atrodas arī uzņēmumi un iestādes — rūpniecība, konservu rūpnīca (vecais cehs), kuriem jāizstrādā evakuācijas pasākumu plāni, lai zinātu, kur pārvietot valsts īpašumu, jāorganizē glābšanas komandas. Plānus nepieciešams uzrādīt pilsētas padomes izpildu komitejā. Plūdu laikā sakaru un Latvenrogo dienestiem katru dienu obligāti jākontrolē telefonu tīkls un elektrolīnijas, it sevišķi applūdinātajos rajonos un jānozīmē montieru dežūras nakts laikā.

I. Timofejevs, komisijas loceklis cīņai ar plūdiem

MUMS ATBILD

Neapzinīgais kolhoznieks saukts pie atbildības

Ar lielu sašutumu par sava kolhoza biedru Bērziņu novietnes slaucēju J. Celmiku vēstulē redakcijai rakstīja Jēkabpils rajona kolhoza «Vienība» ļaudis. Minētais lopkopis sajaucis personīgo ar sabiedrisko — mitina kolhoza kūti savus personīgos lopus, izmanto savām vajadzībām saimniecības zirgu un pajūgu, bieži ir piedzēries.

Sūdzība apspriesta kolhoza val-

des sēdē. Par dzeršanu darba laikā J. Celmīns brīdināts. Viņam uzdots ar starpsienu atdalīt personīgos lopus no kolhoza govīm. Zirgs un pajūgs, ko līdz šim lietoja lopkopis, nodots laukkopības brigādei.

V. Markevičs, kolhoza «Vienība» priekšsēdētājs

V. Timpa, partijas pirmorganizācijas sekretārs

PAZIŅOJUMI

Piektdien, 30. martā, plkst. 10.00 LKP Krustpils rajona komitejas telpās notiks

RAJONA PROPAGANDISTU SEMINĀRS.

Jēkabpils tautas universitātes PEDAGOĢISKĀS FAKULTĀTES latviešu plūsmas kārtējā nodarbība notiks 29. martā plkst. 19.00 Jēkabpils pirmās vidusskolas telpās.

STARPTAUTISKAIS APSKATS

1. Miera plāns
2. Alžīriešu tautas uzvara
3. Oasieši turpina negēlības

Jau otru nedēļu Ženēvā notur sēdes 18 valstu atbrūšanās komiteja, kas nodibināta ar ANO Ģenerālās Asamblejas XVI sesijas lēmumu. Visas pasaules sabiedrības uzmanība pievērsta vispārējās un pilnīgas atbrūšanās līguma projektam, ko komitejas izskatīšanai iesniegusi padomju delegācija.

Padomju valdība ierosina realizēt vispārēju un pilnīgu atbrūšanos stingrā starptautiskā kontrolē trijos posmos četru gadu laikā. Pirmajā posmā paredzēts pilnīgi likvidēt visus kodolieroču nogādes līdzekļus, visas ārvalstu kara bāzes svešās teritorijās un paredzēts izvest no turienes ārvalstu karaspēku. Tādējādi tautas tiks pasargātas no kodoltermiskā kara draudiem.

Atbrūšanās otrajā posmā paredzēto pasākumu veikšana nodrošinās pilnīgu kodolieroču un pārējo masu iznīcināšanas ieroču likvidēšanu. Kā atbrūšanās pirmajā, tā arī otrajā posmā tiks samazināti bruņotie spēki, parastā bruņojuma apmēri un tā ražošana. Padomju projektā paredzēts, ka atbrūšanās pirmajā posmā PSRS un ASV bruņoto spēku skaitliskais sastāvs samazināms līdz 1 miljona 700 tūkstošiem vīru, bet otrajā posmā — līdz vienam miljona.

Citu valstu bruņoto spēku skaitliskais sastāvs jānosaka 18 valstu komitejai.

Atbrūšanās pēdējā, trešajā posmā tiek pilnīgi likvidēti bruņotie spēki, apbruņojums un visa valstu kara mašīna. Tādējādi atbrūšanās pēdējā posmā paredzēto pasākumu veikšana cilvēku sabiedrību uz visiem laikiem pasargās no kara. Lai uzturētu iekšējo kārtību, valstu rīcībā tiks atstāti tikai stingri ierobežoti, noteikti policijas vai milicijas kontingenti, apbruņoti ar viegliem strēlnieku ierociem.

Lai varētu nodibināt stingru starptautisku kontroli pār to, kā valstis pa posmiem izpilda vispārējās un pilnīgas atbrūšanās līgumu, Padomju Savienība iesaka izveidot starptautisku atbrūšanās organizāciju, kurā ietilptu visas līgumslēdzējas valstis.

Atbrūšanās līguma projekts, ko Padomju Savienība iesniegusi 18 valstu komitejai, liecina par Padomju valdības patiesiem centieniem panākt, lai atbrūšanās sarunas beigtos sekmīgi. Padomju valdības galva N. Hruščovs, 16. martā teikdams runu vēlētajiem, sacīja: «Mēs uzskatām vispārējās un pilnīgas atbrūšanās program-

mu par padomju tautas norādījumu, par vēlētajū norādījumu partijās un valdības vadītājiem. Varat būt pārliecināti, ka mēs nemazināsim savas pūles cīņā par šā norādījuma izpildi.»

* * *

Alžīrijā beidzot nodibināts ilgā gaidītais miers. Sarunās starp Alžīrijas Republikas pagaidu valdību un Francijas valdību panākta vienošanās par Alžīrijas kā neatkarīgas suverēnas valsts pašnoteikšanos un par karadarbības izbeigšanu Alžīrijā.

Ar savu vīrišķīgo cīņu pret kolonizatoriem desmit miljonu cilvēku lielā alžīriešu tauta ir guvusi vēsturisku uzvaru. «Šī uzvara, par kuru bija dārgi jāmaksā», rakstīja N. Hruščovs savā telegrammā Alžīrijas Republikas pagaidu valdības priekšsēdētājam Ben Hedom, «iepriecina visus, kam dārga tautu brīvība un neatkarība.» Francu kolonizatori saimniekoja Alžīrijā vairāk nekā 130 gadu. Francu kapitālisti tur sarausa milzīgas bagātības. Turpretim Alžīrijas pamatiedzīvotāji dzīvoja lielā nabadzībā un bija beztiesīgi. Neiedomājamu postu un ciešanas alžīriešu tautai sagādāja koloniālais karš, ko Francija uzsāka pirms septiņarpus gadiem. Tas prasīja pāri par vienu miljonu alžīriešu dzīvību, piespieda bēgt uz svešām zemēm vairāk nekā divus miljonus cilvēku. Desmitiem tūkstošu alžīriešu patriotu vārģa cietumos un koncentrācijas nometnēs, kur viņus nežēlīgi spīdzināja. Tas ir nenomazgājams kauna traips Francijas valdītājiem, kas centās jebkuriem līdzekļiem nospiegt ceļos brīvību mīlošo alžīriešu tautu.

Alžīriešu tautas uzvara, ko tā izcīnījusi asiņainās kaujās, paver Alžīrijai ceļu uz brīvību un nacionālo neatkarību. Runādams par neatkarīgās Alžīrijas politiku, tās pagaidu valdības galva Ben Heda izteicās, ka Alžīrija nepievienosies nevienam militāram paktam un realizēs neitralitātes politiku.

* * *

Eviānā noslēgto vienošanās aktu realizēšanai tomēr joprojām pretojas reakcijas tumšie spēki, kas grupējas ap slepeno bruņoto organizāciju — OAS. Oasieši turpina savas negēlības gan Alžīrijā, gan arī pašā Francijā. Sajos apstākļos tautām jābūt ļoti modrām. Francijas Komunistiskās partijas politiskais birojs savā paziņojumā aicina visus mieru mīlošos spēkus būt modriem, lai izjauktu jebkurus mēģinājumus sabotēt Evianā noslēgtās vienošanās.

S. Germans

Redaktors E. KOCENS

Bebrenes veterinārais tehnikums organizē konsultācijas iestāju pārbauzījumu priekšmetos tām personām, kuras 1962. gada augustā vēlas iestāties tehnikumā.

Konsultācijas notiek katru pirmo dienu no plkst. 10.00—15.00. Bebrene veterinārajā tehnikumā, Ilukstes rajonā un Jēkabpils lauksaimniecības tehnikumā tajā pašā laikā.

Paskaidrojumus sniedz arī rakstiski.

Telefons — Bebrene 38, 18 un 22.

Nikolajs Aleksandra d. Agarkovs, dzim. 1937. g., dzīvo Jēkabpilī, Komjaunatnes ielā 23, dz. 4., ierosinājis laulības šķiršanu pret Nadeždu Sergeja m. Serikovu-Agarovu, dzim. 1937. g., dzīvo Tulas apg. Sējokinas pils., Tehnikas ielā 13.

Lietu izskatīs Tulas apg. Sējokinas pils. tautas tiesa.

Eduards Ādama d. Dimants, dzim. 1902. g., dzīvo Krustpils rajona Jersikas ciema «Gasparos», ierosinājis laulības šķiršanu pret Stefaniju Pētera m. Dimanti, dzim. 1923. g., dzīvo Krustpils rajona Jersikas ciema «Gasparos».

Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

Berta Jura m. Krēslīna, dzīvo Krustpils raj. Jersikas c. «Lauros», ierosinājis laulības šķiršanu pret Robertu Roberta d. Krēslīnu, dzīvo Krustpils raj. Krustpils c. «Zelķos».

Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

Rasma Pētera m. Lakstīgala, dzim. 1932. g., dzīvo Jēkabpilī, Sunākstes ciema «Tisos», ierosinājis laulības šķiršanu pret Rihardu Pētera d. Lakstīgalu, dzim. 1935. g., dzīvo Jēkabpils raj. Sunākstes ciema «Kļāvjos».

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktoram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7, Krustpils rajona abonentiem — Krustpils 353. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилсского и Крустпилсского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.